పుస్తకం ఓ నేస్తం

– పద్మవల్లి

నెలనెలా మీ కోసం.. ఓ మంచి పుస్తకం

The Children Act

"When a court determines any question with respect to the upbringing of a child ... the child's welfare shall be the court's paramount consideration." – Section I(A), The Children Act, 1989

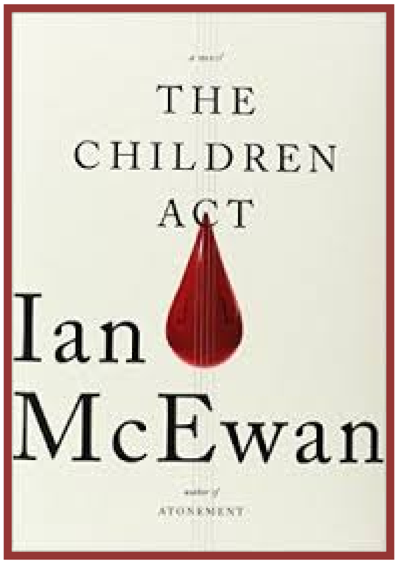

మతం ఒక మత్తు అన్నాడు కార్ల్ మార్క్స్ రెండు శతాబ్దాల క్రితం. అయితే అది మత్తు స్థాయి దాటి ఉన్మాదపు స్థాయికి ఎపుడో చేరిపోయిందన్నది కాదనలేని సత్యం. ఆ ఉన్మాదపు ఫలాలు కొన్ని విస్తృత స్థాయిలో కనిపిస్తే, కొన్ని బయటకు తెలీకుండానే పర్సనల్ లెవెల్లో ఉండిపోతాయి. అంతమాత్రానా అది ఉపేక్షించాల్సిన విషయం ఏమాత్రమూ కాదు. మనిషి తన మనుగడ కోసం, మానసిక నైతిక ఆలంబన కోసం ఏర్పాటు చేసుకున్న మతమూ దేవుడూ అన్న భావనలు, సాటి మనిషిని కబళించే విషంగా మారిపోయినపుడు ఎవరు దిక్కు? అటువంటి పరిస్థితుల్లో మానవత్వం నిండిన మనుషులో, మతం లేని న్యాయస్థానాలో జోక్యం చేసుకోవలసిన అవసరం తప్పదు.

మతం అంటే నమ్మకం లేని, న్యాయమే తన దేవుడని నమ్మే ఒక మహిళా న్యాయమూర్తి. మతం కోసం, మతవిశ్వాసాల కోసం కొడుకు ప్రాణాలనే పణంగా పెట్టిన తల్లిదండ్రులు. లుకేమియాతో బాధపడుతున్న కొడుకుకి అత్యవసరమైన చికిత్సను మతం అనుమతించదని నిరాకరించినపుడు ... పేషెంటే తమ దైవం అనీ, వైద్యమే తమ ప్రార్థనలనీ నమ్మే డాక్టర్లు, తమకు చేతనయి కూడా మూఢవిశ్వాసాలకు ఓ ప్రాణాన్ని బలివ్వడానికి తమలోని మానవత్వం అంగీకరించని వాళ్ళు ... చట్టాన్ని ఆశ్రయిస్తే, మతాలకు అతీతమైన చట్టాలు ఏం తీర్పు చెప్పాలి? వ్యక్తి ప్రాథమిక హక్కులని గౌరవించాలా, లేకపోతే మతం కన్నా మనిషి ముఖ్యమని చెపుతాయా? మనిషి తయారు చేసుకున్న చట్టాలే మనిషికి న్యాయం చెయ్యడంలో అవరోధంగా నిలబడిన పరిస్థితుల్లో ఎవరేం నిర్ణయాలు తీసుకున్నారు? ఆ నిర్ణయాలు ఎక్కడికి దారితీసాయి అనేది Ian McEwan వ్రాసిన The Children Act పుస్తకం కథ.

ఏభైతొమ్మిదేళ్ళ ఫియోనా (Fiona Maye) బ్రిటీష హైకోర్ట్ లో ఫేమిలీ విభాగపు జడ్జ్. ఆమెకు మతమూ, దేవుడూ అంటే పెద్దగా నమ్మకం లేదు. ఏ కేసులో అయినా మంచీచెడూ ఆలోచించి, తన మనస్సాక్షికి అనుగుణంగా తీర్పు చెపుతుంది. ఆమె అనుభవం, జ్ఞానం,

న్యాయనిర్ణయంలో పరిపూర్ణత్వం తెలిసిన అందరూ ఆమెను ఎంతో గౌరవిస్తారు. ఆమె ఎంతో సంక్లిష్టమయిన కేసుల్లో కూడా ఆమె ఇచ్చే తీర్పులు దేశవ్యాప్తంగా చెప్పుకుంటారు. ఆమె దగ్గరకు ఏ కేసు వచ్చినా న్యాయం జరగాల్సినవాళ్ళకు న్యాయం జరిగితీరుతుందని అందరూ ఏకగ్రీవంగా అంగీకరిస్తారు. తొందరలోనే ఆమెను హైకోర్ట్ కౌన్సిల్ కి నామినేట్ చెయ్యబోతున్నారనే వార్తలూ వినిపిస్తున్నాయి. ఆమె భర్త జాక్, ఒక యూనివర్సిటీలో ప్రొఫెసర్. ఇద్దరూ చాలా అన్యోన్యమయిన జంట. వాళ్ళకు పెళ్ళయి 35 ఏళ్ళయినా పిల్లలు లేరు. వయసులో ఉన్నప్పుడు కెరీర్లో ఎదిగే ప్రయత్నాల్లో ఆమెకు ఆ లోటు తెలియకపోయినా, అది తెలిసేవచ్చేసరికి సమయం మించిపోయింది. అంత బిజీ జీవితంలోనూ ఆమెను ఆ లోటు అప్పుడప్పుడూ బాధిస్తుంటుంది.

ఆమె వృత్తిలో భాగంగా ఎన్నో కుటుంబ సమస్యలతో కేసులు వస్తుంటాయి. ముఖ్యంగా తల్లిదండ్రుల గొడవల మధ్య నలిగిపోయే పిల్లల విషయంలో ఆమెకు ప్రత్యేకమయిన శ్రద్ధ. సాధారణంగా ఆమె కేసుల్లో తీర్పు ఇచ్చేటప్పుడు తల్లిదండ్రుల ఎమోషన్స్ కన్నా, పిల్లలకు యేది మంచి అనుకుంటుందో ఆ నిర్ణయం వైపు మొగ్గుతుంది. ఆమె సున్నితమనస్కురాలు కావటంతో, కొన్ని కేసుల్లో ఆమె తీసుకున్న నిర్ణయాలు చాలారోజులు ఆమెను వెంటాడేవి. అయినా ఆమెకు తను ఎన్నో నిరాశాపూరితమైన కేసులకు కూడా న్యాయం చెయ్యగలిగినందుకు, ఆమెకు వృత్తి జీవితం సంతృప్తిగానే ఉండేది. పగలంతా కోర్ట్ పనులు, సాయంత్రం అయ్యేటప్పటికి బిజినెస్ డిన్నర్లు, పార్టీలు, కేసులకి సంబంధించిన పేపర్లు తయారుచేసుకోవడం, అలసిపోయి పడుకోవడం...జీవితం దాదాపు యాంత్రికంగా ఉంది.

అది 2012 వ సంవత్సరం, జూన్ నెల, ఒక ఆదివారం రోజు. అప్పటికి కొన్ని వారాల ముందు ఆమె ఒక క్లిష్టమయిన కేసులో తీర్పు చెప్పాల్సి వచ్చింది. ఒక కేథలిక్ దంపతులకు ఒకటే మొండెం రెండు తలలతో సయామీ కవలలు పుట్టారు. ఒక బిడ్డకు స్వతంత్రంగా బ్రతకడానికి అవసరమైన కొన్ని ముఖ్యమయిన అవయవాలు లేవు. రెండవ బిడ్డ మీద ఆధారపడి మొదటి బిడ్డ జీవంతో ఉన్నాడు. అయితే మొదటిబిడ్డ పరిస్థితి కూడా రోజురోజుకీ క్షీణిస్తుంది. అయితే అలా ఎన్నాళ్ళో జరగదనీ, వెంటనే ఆపరేషన్ చేసి ఇద్దరినీ విడదియ్యాలని డాక్టర్లు చెప్పారు. అలా విడదీస్తే మొదటిబిడ్డ వెంటనే చనిపోతాడు. అలా వదిలేస్తే తొందరలోనే ఇద్దరూ చనిపోతారు. కాబట్టి ఒక్కరినైనా బ్రతికించడం తమ ధర్మం అని డాక్టర్లు అలోచించి, తల్లిదండ్రులకి నచ్చచెప్పాలని చూసారు. అయితే తల్లిదండ్రులు అలా దేవుడి నిర్ణయించినదానికి వ్యతిరేకంగా చెయ్యడానికి తమ మతధర్మం ఒప్పుకోదనీ, ఆయన ఎలా నిర్ణయిస్తే అలాగే జరుగుతుందనీ ఆపరేషన్ చెయ్యడానికి అనుమతివ్వలేదు. డాక్టర్లు చూస్తూ చూస్తూ ఇద్దరినీ అలా చావనివ్వలేక, ఆపరేషన్ చెయ్యడానికి అనుమతివ్వమని కోర్ట్ లో ఎపీల్ చేసారు. ఆ కేస్ లో తీర్పు ఇవ్వాల్సింది ఫియోనానే. తల్లిదండ్రుల మతపరమైన నమ్మకాలకన్నా పిల్లల క్షేమం ముఖ్యమని తలిచిన ఫియోనా, ఆపరేషన్ చెయ్యడానికి అనుమతి ఇచ్చింది. అయితే దానివలన ఒక బిడ్డ ప్రాణం నిలిచినా, రెండవ బిడ్డ జీవితాన్ని తనే అంతం చేసిందన్న బాధ ఆమెను కలిచివేసింది. తనకు బిడ్డలు లేకపోవడం వల్లనే తను ఆ కఠిన నిర్ణయాన్ని తీసుకోగలిగిందా అని ఆలోచించింది. ఆరోజు నుంచీ ఆమెకు మనశ్శాంతి లేకుండా పోయింది. ఖాళీగా ఉన్న ప్రతీ నిముషం అదే ఆలోచన ఆమెను భాదిస్తోంది.

పై సంఘటన జరిగి కొన్ని వారాలు గడిచినా ఆమె మనసు ఇంకా ఆ సంఘర్షణ నుండి కోలుకోలేదు. మరునాడు తీర్పు చెప్పాల్సిన ఓ కేసు గురించిన పేపర్లు తయారు చేసుకుంటోంది. ఈలోగా జాక్ వచ్చి నీతో మాట్లాడాలి అన్నాడు. 'నాకు అరవయ్యేళ్ళు వచ్చాయి. నాకింకా ఎంత జీవితం మిగిలుందో తెలీదు. పునర్జన్మలూ వాటి గురించీ నాకు తెలీదు. జీవితం ముగిసిపోయేలోగా ఒక మహత్తరమైన ప్రేమానుభావం పొందాలని నాకు చాలా కోరికగా ఉంది. నీమీద నాకు ఎప్పటిలానే ప్రేమ ఉంది. మన భార్యాభర్తల సంబంధంలో ఏమీ మార్పు ఉండదు. కానీ ఒక్కసారి ఆ అనుభవం పొందాలని ఉంది, అది కూడా నీ అనుమతితోనే. నీకు తెలీకుండా చెయ్యాలన్నది నా ఉద్దేశ్యం కాదు' అన్నాడు. తన కొలీగ్ ముప్పయ్యేళ్ళ మెలనీ మీద తనకి ఆకర్షణగా ఉందనీ, ఆమెకు కూడా తనంటే ఇష్టం ఉన్నట్టు కూడా చెప్పాడు. ఫియోనాకి మతిపోయింది. అతనా ఉద్దేశ్యం మార్చుకోకపోతే ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిపోవచ్చనీ, అతని పిచ్చి ఆలోచనలను సహించే ఉద్దేశ్యం తనకి లేదనీ తెగేసి

చెప్పింది ఫియోనా. కొంత వాదన తరువాత అతను తన సూట్కేస్ సర్దుకుని ఇంట్లో నుంచి వెళ్ళిపోతుంటే, ఆమె నిశ్చేష్టురాలయి నిలబడిపోయింది. సహజంగా అతను మంచి మనసున్నవాడు. ఏనాడూ ఆమెను కష్ట పెట్టే పని చెయ్యలేదు. ఇద్దరూ ఎంతో ప్రేమగా ఉండేవారు. ఇపుడు సడన్ గా అతనికేం అయ్యిందో , ఆలోచనలు ఎందుకు పెడదారి పట్టాయో ఆమెకు అర్ధం కాలేదు. అన్నేళ్ల కాపురం తరువాత వేరే స్త్రీతొ ప్రేమానుభవం కోసం ఆమెను కాదనుకుని వెళ్లిపోవడంతో ఆమెకు అవమానం, దుఃఖం కలిగాయి.

ఫియోనా ఇంకా ఆ షాక్లో ఆలోచిస్తూ ఉండగానే, ఆమె క్లర్క్ పాలింగ్ ఫోన్ చేసాడు. ఒక ఆసుపత్రి నుంచి ఎమర్జెన్సీ హియరింగ్ కోసం ఒక కేస్ వచ్చిందనీ, మరునాడే కోర్టులో ఆమె ఆ కేసు తీర్పు చెప్పాల్సి ఉంటుందని చెప్పి, ఆ కేస్ వివరాలు చెప్పాడు. పదిహేడేళ్ళ ఏడమ్ (Adam Henry) హైస్కూల్లో చదువుకుంటున్న పిల్లాడు. అతని కుటుంబం Jehovah's Witness అనే మతాన్ని అనుసరిస్తారు. ఏడమ్ లుకేమియాతో బాధపడుతూ, ప్రస్తుతం చాలా ప్రమాదకరమయిన పరిస్థితిలో ఆసుపత్రిలో ఉన్నాడు. వెంటనే రక్తమార్పిడి చెయ్యకపోతే పరిస్థితి విషమిస్తుందని డాక్టర్లు చెప్పినా తల్లిదండ్రులు దానికి ఒప్పుకోలేదు. బైబిల్ లో 'శరీరంలో రక్తాన్ని వేరే మనిషి రక్తంతో గానీ, జంతు రక్తంతో గానీ కలపడం మహాపాపం' అని చెప్పబడిందట. వారికి ఏడమ్ ఒక్కడే సంతానం. అయినా కొడుకు ప్రాణాల కన్నా, మతానికి విరుద్ధంగా నడుచుకుంటే చర్చ్ నుంచీ, సమాజం నుంచీ తమని వెలేస్తారేమో అన్న భయమూ, మతం మీద మూఢభక్తీ వాళ్ళని డామినేట్ చేస్తున్నాయి. అన్నిటికన్నా విచారకరమైనది ఏంటంటే ఏడమ్ కూడా చికిత్సను వ్యతిరేకిస్తున్నాడు. అతని మీద కూడా తల్లిదండ్రుల మతనమ్మకాలూ, మతపెద్దల బోధలూ విపరీత ప్రభావం చూపిస్తున్నాయి. మతం కోసం, నమ్మకాల కోసం తన ప్రాణం వదులుకోడం వీరధర్మం అనీ, ఆ అవకాశం తనకి రావడం దేవుని నిర్ణయం అన్న భావన అతనిలో బలంగా ఏర్పడింది. ఆసుపత్రిలో ఎందరు ఎన్ని విధాల నచ్చచెప్ప బోయినా ముగ్గురూ వినలేదు.

ఏడమ్ మేజర్ కావడానికి ఇంకా మూడు నెలల టైం ఉంది. అది దాటితే ఎవరూ అతని అనుమతి లేకుండా ఏమీ చెయ్యలేరు. ఇప్పుడయితే మైనర్ కాబట్టి ప్రభుత్వం జోక్యం చేసుకునే అవకాశం ఉంది. ఆ అవకాశాన్ని ఉపయోగించుకుని ఆ పిల్లాడి ప్రాణాల్ని రక్షించాలని అతని డాక్టర్లు నిర్ణయించుకుని, ఆసుపత్రి తరపున కోర్టులో ఎమర్జెన్సీ తీర్పు కోసం పిటీషన్ పెట్టారు. రెండు రోజులు దాటితే పేషంట్ ని రక్షించగలిగే అవకాశం చాలా చాలా తక్కువని డాక్టర్లు ఆ పిటీషన్లో చెప్పారనీ, అందువల్ల వెంటనే తీర్పు చెప్పాల్సి ఉంటుందని చెప్పాడు పాలింగ్. అతనితో మంగళవారం మధ్యానం రెండు గంటలకు కేస్ హియరింగ్ కు పెట్టమనీ, మరునాడు సాయంత్రానికల్లా డాక్టర్లను వాళ్ళ తరపున పేపర్లు కోర్టుకు పంపించమనీ, ఏడమ్ తరపున గార్డియన్ లాయర్ ను ఏర్పాటు చెయ్యమనీ చెప్పింది. హాస్పిటల్ వాళ్ళతో, కేస్ విషయం పేరెంట్స్ కు తెలియచేసి, కావాలంటే వాళ్ళ తరపున అపీల్ చేసుకోవచ్చని చెప్పమని చెప్పింది. కేస్ హియరింగ్ సమయంలో ఏడమ్ ను ట్రీట్ చేస్తున్న స్పెషలిస్ట్ స్టేట్మెంట్స్ ముఖ్యమని వాళ్ళకు చెప్పమని కూడా చెప్పింది.

మరుసటి రోజు ఆమె కోర్టులో తీర్పు చెప్పాల్సిన కేసులు చూసుకుంటుంది, కానీ ఒక్క నిముషం ఖాళీ దొరికినా భర్త ప్రవర్తన, తిరస్కారం గుర్తొచ్చి బాధపెడుతూనే ఉన్నాయి. ఆ కోపంలో తమ అపార్ట్మెంట్ మెయింటెనన్స్ చూసే ఏజెన్సీకి ఫోన్ చేసి, వెంటనే ఇంటికి కొత్త తాళాలు మార్చమని చెప్పింది. మధ్య మధ్యలో భర్త నుంచి 'తను తొందర పడ్డాను, నీకోసం తిరిగి వచ్చేస్తున్నాను' అని ఏమన్నా ఈమెయిల్లో, టెక్స్ట్ మేసేజో వస్తుందని ఆశగా చూసుకుంటూనే ఉంది. అయితే ఒకవేళ అతనలా తిరిగి వస్తే తనేం చెయ్యాలి అన్నదీ ఆమెకు స్పష్టంగా తెలీటంలేదు. ఎలాగో రోజు గడిచి, ఇంటికి వచ్చింది. ఇంట్లో ఒంటరితనం బాధపెడుతుంటే, భర్త గురించి ఆలోచిస్తూ, మరునాటి ముఖ్యమైన కేసులు గుర్తొచ్చి బలవంతంగా నిద్రపోయింది.

మంగళవారం ఉదయం కోర్టుకు రాగానే పాలింగ్, ఆరోజు తీర్పు చెప్పబోయే ఏడమ్ కేస్ ప్రజల్లో చాలా ఆసక్తి కలిగించిందనీ, రాత్రికి రాత్రి ఏడమ్ నూ అతని పేరెంట్స్ నీ పత్రికలన్నీ, ఇంటర్వ్యూలు చేసి ఫోటోలతో సహా ప్రచురించాయనీ, కేసు తీర్పు కవర్ చెయ్యడానికి అన్ని

మీడియాల నుండీ రిపోర్టర్స్ వస్తున్నారనీ చెప్పాడు. ఫియోనా ఉదయం చూడాల్సిన కేసులు పూర్తి చేసుకుంది. మధ్యానం సెషన్ మొత్తం ఏడమ్ కేస్ కోసం కేటాయించారు. లంచ్ టైములో కేసు వివరాలు అన్నీ మరోసారి చూసుకుంది. ఆమె నిర్ణయం మీద ఒక మనిషి చావుబ్రతుకులు ఆధారపడి ఉన్నాయి. ఆ కేస్ విషయంలో ఎలా ప్రొసీడ్ అవాలో అప్పటికే ఆమె ఒక అవగాహనకి వచ్చింది. కోర్టు హాల్లో కేస్ హియరింగ్ మొదలయింది. హాల్లో ఒకవైపు హాస్పిటల్ తరపున డాక్టర్లు వాళ్ళ ప్రధాన లాయర్ బెర్నర్, అతని వకీళ్ళు; ఒకవైపు ఏడమ్ కోసం ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసిన CAFCASS (Children and Family Court Advisory and Support Service) మెంబర్ అయిన లాయర్ జాన్, అతని వకీలు, ఇంకో CAFCASS మెంబర్ సోషల్ వర్కర్ మరీనా; ఇంకోవైపు ఏడమ్ తల్లిదండ్రులు, వాళ్ళ లాయర్ లెస్లీ, వారి వకీళ్ళు; మీడియా రిపోర్టర్స్ తో రూమ్ నిండిపోయింది. ఎక్కువ టైం లేనందున అన్ని పార్టీలనీ ముఖ్యమయిన వివరాలతో వాళ్ళ వాదనలు వినిపించమని అడిగింది ఫియోనా.

మొదట లాయర్ బెర్నర్ హాస్పిటల్ తరపున కేస్ వివరాలు చెప్పాడు. 'ఏడమ్ నెలరోజుల క్రితం అకస్మాత్తుగా కడుపునొప్పితో హాస్పిటల్లో జాయినయినపుడు, అతనికి కేన్సర్ ఉందని కనుక్కున్నారు. సాధారణంగా కేన్సర్ కు వాడే కొన్ని మందులతో ట్రీట్మెంట్ ఇస్తున్నారు. అయితే అతని శరీరం ఇమ్యూనిటీని కోల్పోడం వల్ల, మందులు పనిచెయ్యకపోడమే కాకుండా అతని పరిస్థితి దిగజారిపోయింది. అతని రక్తం స్వయంగా రోగనిరోధకకణాలను తయారుచేసుకునే పరిస్థితి దాటిపోయింది. దానికి పరిష్కారం రక్తమార్పిడి, అయితే అది వారి మతనమ్మకాలకు విరుద్ధమవడం వలన నిరాకరిస్తున్నారు. అది తప్ప మిగతా చికిత్సలన్నీ సరిగానే చెయ్యినిస్తున్నారు' అని చెప్పాడు. డాక్టర్లు ఇంకేం చికిత్సలు చేస్తున్నారో వివరాలు అడిగి నోట్ చేసుకుంది ఫియోనా. తరువాత హాస్పిటల్ తరపున హెమటాలజిస్ట్ డా. కార్టర్ మాట్లాడుతూ 'ఏడమ్ రక్తకణాల సంఖ్య రోజురోజుకీ ఎలా దిగజారిపోతుందో వివరించి, అప్పటికే ప్రమాదకరమయిన పరిస్థితికి చేరుకుందనీ, ఇంకో రోజు గడిస్తే ఏం చేసినా ప్రయోజనం ఉండదనీ' వివరించాడు. తనకే గనక అధికారం ఉండుంటే మొదటే రక్తమార్పిడి చేసి ఉంటే కోలుకోడానికి తొంభై శాతం అవకాశం ఉండేదనీ, ఈ పరిస్థితుల్లో చేసినా అవకాశాలు చాలా తక్కువయిపోయాయని బాధపడ్డాడు. ఈ చికిత్స చెయ్యకపోవడం వలన ఏం జరుగుతుందో ఏడమ్ కు తెలుసా అని అడిగిన ఫియోనాతో, 'తనకు చనిపోతాడని తెలుసు, అయితే అది ఎంత దుర్భరమయినదో అతని ఊహకు కూడా అందదు. అతనిని భయపెట్టలేక మేమేవ్వరమూ వివరంగా చెప్పే ధైర్యం చెయ్యలేదు' అని చెప్పాడు. కోర్ట్ కోసం దాన్ని వివరించమని అడిగింది ఫియోనా అడిగింది. 'అతనికి తొందరలోనే ఊపిరి తీసుకోడం కూడా కష్టమవుతుంది. స్పర్శ పోతుంది, మూత్రపిండాలు పనిచెయ్యటం ఆగిపోతుంది. బ్రెయిన్ డేమేజ్ జరగొచ్చు. ఇంటర్నల్ బ్లీడింగ్ రావొచ్చు. దృష్టి పోవచ్చు. ఇంకా చాలా కాంప్లికేషన్స్ రావొచ్చు. అతనికి చావు అనివార్యమే కావొచ్చు, కానీ ఈరకమైన చావు అతనికే కాదు, చూసే మాకు కూడా నరకం. రోజూ ఎందరో పేషెంట్స్ కి గేలన్ల కొద్దీ రక్తం ఎక్కిస్తాం. ఒక పేషంట్ ని చూస్తూ చూస్తూ చావనివ్వడం అనేది మా అందరికీ ఎంతో బాధగా ఉంది' అని వివరించాడు. అతని ఫ్రస్ట్రేషణ్ చూస్తే అసలు ఈ వాదనలూ తీర్పులూ పక్కకి తోసి, ఏడమ్ కాలర్ పట్టుకుని ఈడ్చుకెళ్ళి చికిత్స చెయ్యాలన్నట్టు కనిపిస్తున్నాడు. అతను ఆ వివరణ అంతా కూడా జడ్జ్ వైపు కాకుండా, ఏడమ్ పేరెంట్స్ ని చూస్తూ చెప్పాడు. అప్పటికయినా వాళ్ళలో కదలిక వస్తుందేమో అని ఆశ పడ్డాడు కానీ, వాళ్ళు మొహంలో ఏం ఫీలింగ్స్ చూపించకుండా కూర్చున్నారు.

పేరెంట్స్ తరపు లాయర్ లెస్లీ, డా. కార్టర్ ను క్రాస్ –ఎక్జామిన్ చెయ్యడానికి వచ్చాడు. 'మెడికల్ ట్రీట్మెంట్ నిరాకరించడం మనిషికి ప్రాథమిక హక్కు అనీ, దాన్ని కాదని చికిత్స చెయ్యడం ఆ హక్కుని ఉల్లంఘించడం అనీ, దౌర్జన్యం కూడా అనీ మీకు తెలుసనుకుంటాను. ఏడమ్ మేజర్ అవడానికి అతి దగ్గరలో ఉన్నాడు. అతను తన హక్కుని వివేకంతోనూ, స్పష్టతతోనూ తెలియచేసాడని మీకనిపించడంలేదా?' అని అడిగాడు. దానికి సమాధానంగా కార్టర్ 'అతను మేజర్ అవడానికి ఒక్క రోజు మాత్రమే టైమున్నా సరే, ఈరోజుకి ఇంకా మైనరే. తను వెలిబుచ్చిన అభిప్రాయాలు నమ్మకాలూ అతనివి కావు. అవి అతని తల్లిదండ్రులవీ, వాళ్ళ మతబోధలనుంచి గ్రహించినవీ. వాటికోసం అతను

ప్రాణం బలి చేస్తున్నాడు' అన్నాడు. తరువాత జాన్ రక్తమార్పిడి వల్ల కూడా వేరే జబ్బులు వచ్చే అవకాశం, డాక్టర్ల అనుభవం, ఆ ప్రాసెస్ లో వాళ్ళు తీసుకునే జాగ్రత్తలూ, చేసే పరీక్షల గురించీ చాలా ప్రశ్నలు వేసి, 'దాని వల్ల కూడా రిస్క్ ఉన్నప్పుడు, ఇపుడు రక్షిస్తామని మీరు రక్తమార్పిడి చేయటం అవివేకం అని' తేల్చేసాడు. డా. కార్టర్ వాటన్నిటికీ సంయమనంతో జవాబు చెప్పి, 'ఈ కేసులో మాత్రం అది అవివేకం కాదు' అని చెప్పాడు.

తరువాత ఏడమ్ తరపు లాయర్ జాన్, డా.కార్టర్ ని 'నువ్వు ఏడమ్ కు పరిస్థితి వివరంగా చెప్పి, బ్లడ్ మార్చాలని చెప్పావా? అతను నిరాకరించినపుడు అతని అభిప్రాయం స్పష్టంగా ఉందా, లేక అతని పరిస్థితి వల్ల అస్పష్టంగా, అనిశ్చితంగా ఉందా?,'అతని వయసు కరెక్ట్గా నీకు తెలుసా? అతనికి రక్తమార్పిడి చికిత్సలో ఎంత అనుభవం ఉంది?' లాంటి ప్రశ్నలు వేశాడు. డా. కార్టర్ అన్నిటికీ జవాబు చెప్పి, తనకి ఆ చికిత్స చెయ్యడంలో పాతికేళ్ళ అనుభవం ఉందనీ, ఇందులో రిస్క్ ఈకేసులో చికిత్స చెయ్యకపోతే కలిగే దానితో పోలిస్తే అతిస్వల్పం' అని చెప్పాడు.

తరువాత ఏడమ్ తండ్రి కెవిన్ వంతు. లాయర్ బెర్నర్ ప్రశ్నలడుగుతుంటే కెవిన్ జవాబులు చెప్పసాగాడు. ఏడమ్ పుట్టిన కొత్తలో వాళ్ళు పడ్డ కష్టాలు, పేదరికం, తాగుడికి బానిసవడం, ఉద్యోగం పోవడం...తర్వాత ఒక చర్చ్ నుండి వచ్చిన బోధకుల వల్ల యెహోవా విట్నెస్ తెగ వైపు ఆకర్షితులవ్వడం, నెమ్మదిగా కష్టాలు తీరి సంతోషంగా ఉండటం, సొంత వ్యాపారం పెట్టుకోడం... ఇలా వాళ్ళు ఆ మతాన్ని ఆశ్రయించిన తరువాత జీవితంలో ఎంత శాంతి కలిగిందో, ఎలా స్థిరపడ్డారో చెప్పాడు కెవిన్. కొడుకు గురించి చెప్పేటప్పుడు ఎంతో గర్వంగా మాట్లాడాడు. కొడుకుకి చిన్న వయసులోనే మతధర్మాలు అన్నీ తెలుసుననీ, వాటికి విరుద్ధంగా అతను ప్రవర్తించడనీ, 'ఒకవేళ ఏడమ్ తనకి ఈ చికిత్స కావాలనుకుంటే మాత్రం, మాకు ఇష్టం లేకపోయినా సరే అడ్డుచెప్పేవాళ్ళం కాదు' అన్నాడు. కొడుకు చనిపోతాడని తెలిసీ మీకు దుఃఖం లేదా అని అడిగితే, కాసేపు మౌనంగా ఉండి నెమ్మదిగా 'అతని విశ్వాసానికి ఫలితంగా, ఖచ్చితంగా స్వర్గంలో చోటుంటుందని అతనికి తెలుసు' అని చెప్పాడు. అపుడపుడూ మీ చర్చ్ నుండి కొందరు మతపెద్దలు ఏడమ్ దగ్గరికి వచ్చి, 'మతనిబంధనలకి విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తే యెహోవా ఆగ్రహిస్తాడనీ, అతని కుటుంబం వెలివెయ్యబడుతుందనీ, అతని నిర్ణయం వల్ల అందరికీ మతం పట్ల విశ్వాసం పెరుగుతుందనీ' అతను మనసు మార్చుకోకుండా బోధలు చేసి వెళుతున్నది నిజమేనా, అని అడిగాడు బెర్నర్. వాళ్ళ వల్ల ఏడమ్ కు సాంత్వన కలుగుతుంది తప్ప, ఏ ఇబ్బందీ లేదని చెప్పాడు కెవిన్. బెర్నర్ అడిగిన కొన్ని ప్రశ్నలకు జవాబుగా ' ఈ దేహాన్ని మనకి ఇచ్చిందీ, తిరిగి తీసుకునేదీ యెహోవా. కాబట్టి ఆయన నిర్ణయాన్ని కాదనడానికి హక్కులేదు. ఆయనిచ్చిన జీవితంలాగే, శరీరంలో రక్తం కూడా పవిత్రమైనది, విలువైనది. దాన్ని కలుషితం చెయ్యకూడదు' అనిచెప్పాడు. బెర్నర్ మతమూ మూఢనమ్మకాల గురించి ఇంకొన్ని ప్రశ్నలు అడిగి తన క్రాస్ –ఎక్జామినేషన్ ముగించాడు. ఫియోనాకు కెవిన్ లో ఓ రకమైన అమాయకత్వం, బోళాతనం కనిపించాయి.

తరువాత ఏడమ్ తరపున సోషల్ వర్కర్ మరీనా మాటాడుతూ 'ఏడమ్ చాలా తెలివైన పిల్లాడు. అతనికి ఈ వయసులోనే బైబిల్ మొత్తం తెలుసు. బోధనలన్నీ తెలుసు. మతవిశ్వాసం కోసం సంతోషంగా ప్రాణాలు వదులుకోడానికి అతను సిద్ధంగా ఉన్నాడు.' అని చెప్పి, కోర్ట్ కోసం అతను పంపిన సందేశం 'నేను స్వంత్రతుడిని. నా తల్లిదండ్రుల నిర్ణయానికి అతీతంగా, నా స్వంతనిర్ణయాలు తీసుకోగలిగే శక్తి నాకుంది' అని చదివి వినిపించింది. 'కోర్ట్ ఏ నిర్ణయం తీసుకోవాలని నువ్వు ఆశిస్తున్నావు అని ఫియోనా అడిగినదానికి, ఆమె 'మతం కోసం ఓ చిన్నపిల్లాడు ప్రాణాలు పోగొట్టుకోకూడదని నేను ఆశిస్తున్నాను' అని ముగించింది. దానితో అందరి క్రాస్-ఎక్జామినేషన్స్ ముగిసాయి. అందరూ వాళ్ళ చివరి ప్రతిపాదనలు వినిపించడమే మిగిలింది.

"A child, that is, a person under sixteen, may consent to his or her own medical treatment, if and when the child achieves sufficient understanding and intelligence to understand fully what is proposed."

బెర్నర్ లేచి తన ప్రతిపాదనను ఇలా వివరించాడు. "మొదటగా ఇంతకు ముందు ఇటువంటి కేసులో ఇచ్చిన తీర్పులో ఫేమిలీ మెడికల్ లా లో చేర్చబడ్డ Gillick Competence అనేది ఇలా చెపుతుంది. 'పదహారేళ్లకు లోపున్న పిల్లలు, తగినంత అవగాహనా జ్ఞానం కలిగి ఉండి – తమ ఆరోగ్య పరిస్థితి, ప్రతిపాదించిన ట్రీట్మెంట్, దాని పర్యవసానాలను పూర్తిగా అర్థం చేసుకోగలిగే వివేకంతో ఉన్నప్పుడు – తమ పేరెంట్స్ అనుమతి లేకపోయినా తమకు చికిత్స అనుమతించే హక్కు పొందుతారు.' ఈ చట్టం ప్రకారం ఏడమ్ తన నిర్ణయానికి అర్హుడని చెప్పొచ్చు. అయితే అది అతనికి తన పరిస్థితి పట్ల పూర్తి అవగాహన ఉన్నపుడే చెల్లుతుంది. డాక్టర్లు చెప్పిన ప్రకారం అతనికి తను చనిపోతాడనే తప్ప, ఆ చావు ఎటువంటి నరకాన్ని చూపిస్తుందీ అనేది కానీ, ఇపుడే చావకపోయినా కలిగే సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ గురించీ గానీ పూర్తిగా అవగాహన లేదు. అతనికి ఉన్నది నమ్మిన మతం కోసం తాను వీరమరణం పొందుతాను అన్న ఒక రొమాంటిక్ ఊహ మాత్రమే. అతనికి పూర్తి నిజాలు చెపితే అతని నిర్ణయం మీద ఉంటాడనీ చెప్పలేము. కాబట్టి అతను ఆ చట్టం ప్రకారం అతని కోరికని మన్నించడానికి కుదరదు. రెండవది, ఒకవేళ అతనికి ఆ అర్హత ఉంది అనుకున్నా, ఆ చట్టం కేవలం చికిత్సకు అనుమతినించే హక్కుని మాత్రమే ఇచ్చింది గానీ, ప్రాణాంతకమైన పరిస్థితుల్లో చికిత్సను నిరాకరించడానికి కాదు. మూడవది , రక్తమార్పిడి వలన సైడ్ ఎఫెక్ట్స్ కలిగే ఛాన్స్ చాలా చాలా తక్కువ. దానితో పోలిస్తే చికిత్స చెయ్యకపోవడం వల్ల కలిగే నష్టమే అధికం. చివరగా, ఏడమ్ కు తన స్వంత మతమూ విశ్వాసాలు అంటూ ఏమీ లేవు. అవన్నీ అతను ప్రస్తుతానికి తన తల్లిదండ్రుల సహవాసంలో గ్రహించినవే. ఈ మూఢ విశ్వాసాలన్నీ అతనికి ఈ పెద్దలందరి ద్వారా నూరిపోయబడ్డవే తప్ప అతని స్వంతం కాదు. మనందరమూ కూడా ఒకప్పుడు టీనేజ్లో చాలా సిల్లీ విశ్వాసాలను కలిగి ఉన్నవాళ్ళమే. వాటిని ఇప్పుడు తలుచుకుంటే మనకే సిగ్గు కలుగుతుందన్న సంగతి అందరికీ తెలుసు. కాబట్టి వీటన్నిటినీ పరిగణలోకి తీసుకుని హాస్పిటల్ కు చికిత్స చెయ్యడానికి అనుమతివ్వాలని కోరుకుంటున్నాను."

"Courts should be slow to intervene in the interests of the child against the religious principles of the parents."

పేరెంట్స్ తరపున లాయర్ లెస్లీ "ఏడమ్ వయసుకి మించిన తెలివితేటలూ అవగాహనా ఉన్నాయని అతనితో మాట్లాడినవారెవరైనా ఒప్పుకుని తీరుతారు. కాబట్టి ఒక వ్యక్తి పూర్తి అవగాహనతో తీసుకున్న నిర్ణయంలో, మేజర్ అవడానికి కేవలం మూడునెలలు తక్కువ అనే కారణం వలన కోర్ట్ జోక్యం చేసుకోకూడదు. పలుమార్లు అతను స్పష్టతతో చెప్పిన అతని నిర్ణయం పెద్దవాళ్ళు చెప్పినదానికి తీసిపోదు. ఈ సందర్భంగాలో వచ్చిన 1969 ఫేమిలీ లా సంస్కరణ శాసనంను గుర్తు చేస్తున్నాను. ' పదహారేళ్ళు నిండిన మైనర్ కు, అతని అనుమతిపత్రం లేని పక్షంలో బలవంతంగా చికిత్స చెయ్యడం, అతని ప్రాథమిక హక్కుని ఉల్లఘించడమే అవుతుంది. అది పెద్దల ప్రాథమిక హక్కులను తిరస్కరించిన నేరంతో సమానం.' కొన్ని నెలలు ముందు పుట్టినట్టయితే అతని హక్కులు భద్రంగా ఉండేవి. అతను రాసే కవిత్వం పరిణితి చూస్తే అతను వయసుకి మించి మానసికంగా ఎదిగాడని తెలుస్తుంది. అతని పేరెంట్స్ పూర్తి సహకారంతో, తన సంపూర్ణమయిన వివేకంతో తీసుకున్న నిర్ణయాన్ని గౌరవించాలని అతను కోరుతున్నాడు." అని చెప్పి తన నివేదిక ముగించాడు. ఇవన్నీ వింటున్న డాక్టర్ కార్టర్ ఒక పిల్లాడి ప్రాణాలతో ఆడుకుంటున్న వారి మూర్ఖత్వాన్ని భరించలేక అసహనంతో లేచి బయటకి వెళ్ళిపోయాడు.

ఏడమ్ గార్డియన్ లాయర్ జాన్ "హాస్పిటల్ తరపు లాయర్లూ, పేరెంట్స్ తరపు లాయర్లు వాళ్ళ వాదనను సంయమనంతో వినిపించారు. వాళ్ళ వాదనకు సపోర్ట్ గా చట్టం నుండి అవసరమయిన పాయింట్లనూ శక్తివంతంగా పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు. ఏడమ్ తెలివితేటలూ, మానసికపరిణితినీ సందేహించాల్సిన అవసరం లేదు. అతనికి తన మతగ్రంథాల పట్ల ఉన్న జ్ఞానమూ తక్కువది కాదు. అయితే అతను మేజర్ కావడానికి అతిచేరువలో ఉన్నా, అతను ఇంకా మైనర్ అన్నది వాస్తవం. కాబట్టి అన్ని విషయాలనూ పరిశీలించి అతని కోరికను ఒప్పుకోవాలో వద్దో అన్నది పూర్తిగా న్యాయమూర్తి నిర్ణయం" అని వివరించాడు.

అందరి వాదనలూ విన్న ఫియోనాకి తన నిర్ణయం ఎటో కొంచెం అర్ధమయినట్టుగా అనిపించింది. 'ఈ కేసులోని క్లిష్టత, ప్రత్యేకమైన అంశాల వల్ల కోర్ట్ నిర్ణయాన్ని చెప్పే ముందు, ఒకసారి ఏడమ్ ను కలవాలని అనుకుంటున్నాను. అతనికి మతపరమైన విశ్వాసాల మీద ఉన్న అవగాహనపై నాకు ఆసక్తి లేదు. అతని పరిస్థితి మీదా, చికిత్స తిరస్కరించడం వల్ల కలిగే పరిణామాల మీద అతనికున్న అవగాహన మాత్రమే నాకు ముఖ్యం. అవే నా నిర్ణయాన్ని నిర్దేశిస్తాయి. అతనికి విషయాల పట్ల పూర్తి అవగాహన ఉన్న పక్షంలో అతని కోరికని తిరస్కరించే నిరంకుశత్వం ఇక్కడ లేదని అతనికి నేనే స్వయంగా తెలియచేస్తాను. అతని జీవితం మీద నిర్ణయాన్ని తీసుకోబోయేది నేనని అతనికి తెలియాలి. ఇపుడు నేను మిస్ మరీనాతో కలిసి హాస్పిటల్ కు వెళ్ళి, ఆవిడ సమక్షంలోనే ఏడమ్ తో మాట్లాడి వస్తాను. తిరిగిరాగానే నా నిర్ణయాన్ని తెలియచేస్తాను. అంతవరకూ కోర్ట్ వాయిదా వేస్తున్నాను' అని చెప్పింది.

If God, Poetry and Science all said the same thing, it had to be true. But not always, there can be group of delusions.

మరీనాతో కలిసి ఏడమ్ ను చూసేందుకు హాస్పిటల్ కు వెళ్ళింది ఫియోనా. కేన్సర్ వార్డ్ లోకి వెళ్ళి అక్కడి నర్సులతో తనెందుకొచ్చిందో చెప్పింది. మరీనా ముందు తను రూమ్ కి వెళ్ళి అతనితో విషయం చెప్పి వస్తానని వెళ్ళింది. ఈలోగా నర్స్ లతో మాట్లాడుతుంటే 'అతను తెలివైన, చక్కని పిల్లాడు. నువ్వయినా అతని మనసు మార్చు' అని బాధతో చెప్పారు. ఈలోగా మరీనా వచ్చి ఫియోనాని ఏడమ్ రూమ్ లోకి తీసుకువెళ్ళింది. ఆమె లోపలి అడుగుపెడుతుండగానే ఏడమ్ 'నన్ను చూడటానికి నువ్వొస్తావని నాకు ఎందుకో అనిపిస్తూనే ఉంది. నాకు జరగబోయే వాటి గురించి ముందే తెలుసుకునే శక్తి ఉన్నట్టుంది' అంటూ ఉద్వేగంగా మాట్లాడేస్తూ ఏదేదో చెప్పసాగాడు. ఆమె తనని పరిచయం చేసుకుని బెడ్ ప్రక్కన కుర్చీలో కూర్చుని అతని పరీక్షగా చూసింది. చిక్కి శల్యమయిన శరీరం, కళ్ళ క్రింద ఊదారంగులో కమిలిపోయిన పచ్చని ఒంటి రంగు; అయినా ఆకర్షణీయమయిన పల్చటి మొహం, చురుకైన కళ్ళూ, మొహంలో ఉట్టిపడే తెలివితేటలు... చూడగానే ఆమెను ఆకర్షించి ఒక రకమయిన అభిమానం కలిగింది. మంచం నిండా పుస్తకాలూ, కాగితాలూ, వయోలిన్ పేర్చి ఉన్నాయి. ఇద్దరూ కాసేపు రెలిజియన్ గురించీ, నమ్మకాల గురించీ పిచ్చాపాటీ మాట్లాడుకున్నారు. అతను చెప్పినవి ఖండించకుండా, ఒప్పుకుంటూనే మృదువుగా తన అభిప్రాయమూ చెప్పసాగింది. అతనిలో తెలివితేటలూ, విజ్ఞానం, చురుకుదనం, కాస్త చిలిపిదనం ఉన్నాయనీ, జబ్బు అతనిలోని చైతన్యాన్ని ఏమాత్రం తగ్గించలేదనీ గుర్తించింది.

ఏడమ్ ఉన్నట్టుండి 'ఇంతకీ నువ్వు నా మనసు మార్చి, నన్ను సరైన దారిలో పెట్టాలని వచ్చావా?' అని అడిగాడు. దానికి ఆమె 'నువ్వు చాలా తెలివైనవాడివనీ , వయసుకు మించి ఆలోచనాశక్తి ఉన్నవాడివనీ కొందరన్నారు. నువ్వు చిన్న పిల్లాడివి, నీ పేరెంట్స్ నమ్మకాలతో ప్రభావితం అయి మాట్లాడుతున్నావని కొందరన్నారు. నీకు ఈ మొత్తం పరిస్థితిపై పూర్తి అవగాహన ఉందా లేదా అన్నది తెలుసుకోడానికే నేను వచ్చాను' అని చెప్పింది. అయితే నాగురించి నీకేమనిపిస్తుంది అని అడిగాడు. ముందు రక్తమార్పిడి ఎందుకు తప్పు అనేది నీ అభిప్రాయం చెప్పు అని అడిగితే, చాలా పరవశంతో బైబిల్ గురించీ అందులో నిషేధించిన వాటిగురించీ చెప్పాడు. అతనలా మాట్లాడుతుంటే ఆమెకు కోర్టులో, అతని తండ్రి చెప్పిన విషయాలే గుర్తొచ్చాయి. 'నీకు రక్తం మార్చకపోతే ఏం జరుగుతుందో తెలుసా? వెంటనే చనిపోకపోవచ్చు, కానీ పాక్షికంగా రికవర్ అయి రకరకాల డిజబిలిటీస్ తో మిగిలిపోవచ్చు. నువ్వు ఆ కోణం నుండి కూడా తెలుసుకుని ఆలోచించి నీ నిర్ణయం తీసుకోవాలి. బ్రతికున్నన్నాళ్ళూ జీవం లేకుండా మంచం మీద పడి ఉండటం నీకిష్టమేనా? దాన్ని యెహోవా హర్షిస్తాడా?' అని అడిగింది ఫియోనా. ఏడమ్ ఒక్క క్షణం వణికి పోయాడు. అతను ఆ కోణం నుండి ఎపుడూ ఆలోచించలేదు. అయితే బింకంగా 'ఆ పరిస్థితి నేను భరించలేను. కానీ అదే రాసిపెట్టి ఉంటే మాత్రం దాన్నిఅంగీకరించక తప్పదు' అని ఉబికి వస్తున్న కన్నీటిని ఆమె చూడకుండా

తలతిప్పుకున్నాడు. ఆమె అది చూడనే చూసింది. మనసు ఆర్ద్రం అయింది. అతను బయటకి బింకంగా ఉన్నా భయపడుతున్నాడని ఆమెకు అర్ధమయింది.

To take up the volin or any instrument was an act of hope, it implied a future.

ఆమె మాట మార్చి, నువ్వు కవిత్వం రాస్తావట కదా, నాకు ఒకటి వినిపించు అని అడిగింది. అతను ఉత్సాహంగా చదివి వినిపించాడు. నేను ఓ నెల నుంచీ సొంతంగా వయొలీన్ నేర్చుకుంటున్నాను, వింటావా అని అడిగి, ఒక ఐరిష్ పాట ప్లే చేసి వినిపించి ఎలా ఉంది అనడిగాడు. ఆమె కూడా మంచి గాయని, పియానిస్ట్. ఆమెకు ఆ పాట తెలుసు. అందులోని చిన్నచిన్న తప్పులు చెప్పి, నువ్వు మళ్ళీ ప్లే చెయ్యి, నేను పాడతాను అని చెప్పి, అతనితో కలిసి ఆ పాట పాడింది. అతను ఎంతో సంతోషించాడు. అతని కవిత లోనూ, ఎంచుకున్న పాట లోనూ లీలగా ఉన్న విషాదం ఆమెను కలవరపెట్టింది. అతని మనసు ఆమెకు అర్ధమయ్యింది. ఇక తను వెళ్ళాలి అని చెప్పి, ఆమెను మళ్ళీ వస్తావా అని అడిగిన అతని ప్రశ్నకు బదులివ్వకుండా, వెనక్కు తిరిగి చూడకుండా వచ్చేసింది.

"As child approach the age of majority they are increasingly able to take their own decisions concerning their medical treatment. It will normally be in the best interest of a child of sufficient age and understanding to make an informed decision that the court should respect."

ఫియోనా తిరిగి కోర్టుకు వచ్చేసరికి రాత్రి తొమ్మిది దాటింది, అయినా అందరూ ఆమె తీర్పు కోసం వేచి చూస్తున్నారు. వెంటనే ఆమె అందరినీ సమావేశపరిచి తన నిర్ణయాన్ని వివరంగా ప్రకటించింది. 'ఈ కేసులో ఉన్న సున్నితమైన అంశాలవల్ల, ఒక నిర్ణయానికి రావటానికి అనేక విషయాలను పరిశీలించాల్సి వచ్చింది. నేను ఏడమ్ ను కలిసి ఒక గంట తనతో గడిపి వచ్చాను. అతని తెలివితేటల మీద గానీ, ఆలోచనా పరిణితి మీద గానీ, మతం పట్ల అతనికున్న అవగాహన మీద గానీ, మానసిక ఆరోగ్యంమీద గానీ నాకెటువంటి సంశయమూ కలగలేదు. మతవిశ్వాసాల కోసం అతను ప్రాణాలు వదులుకోవడానికీ, అతని పేరెంట్స్ కొడుకుని పోగొట్టుకోవడానికీ సిద్ధపడ్డారంటే వాటి బలమెంతో నాకు అర్ధమయ్యింది. అయితే అతనికి రక్తమార్పిడి జరగకపోతే తరువాత ఎదురయ్యే దుష్ప్రభావాల గురించి కానీ, ఆరోగ్యం క్షీణిస్తుంటే అతన్ని ముంచెత్తే బాధ గురించి కానీ అతనికి ఏమాత్రమూ అవగాహన లేదు అన్నది నాకు అర్ధమయ్యింది. అతనికున్నది కేవలం మతం కోసం చనిపోవడమనే రొమాంటిక్ భావనే తప్ప ఇంకేమీ కాదు. అలానే అతని మతవిశ్వాసాలు కూడా అతని పేరెంట్స్ ద్వారా, మతపెద్దల ద్వారా అతని మీద రుద్దబడినవి తప్ప అతని స్వంతం కాదు. ఏ నిర్ణయంలో అయినా, పిల్లల శ్రేయస్సు మొదటి ప్రయారిటీ కావాలి అన్న Children Act 1989 ప్రకారం, నేను ఏడమ్ శ్రేయస్సు కోసం ఒక నిర్ణయానికి వచ్చాను. మతమూ, ప్రాధమిక హక్కులూ కన్నా అతని శ్రేయస్సు ఇక్కడ నాకు ముఖ్యమైనవి. ఇక్కడ శ్రేయస్సు అనేది కుదుటపడబోయే ఆరోగ్యం, కవిత్వం మీద అతని ప్రేమా, కొత్త హాబీ వయొలిన్ నేర్చుకోవడం, అసాధారణమయిన తెలివితేటలను ఉపయోగించుకోవడం, ఆత్మీయభరితమయిన అతని ప్రవర్తన ద్వారా ఆనందాన్ని విస్తరించడం, ముందు ముందు అతని కోసం వేచి ఉన్న ప్రేమనురాగాలతో నిండిన జీవితం ... వీటన్నీటి మిశ్రమంగా నేను పరిగణిస్తున్నాను. అతని తల్లిదండ్రులూ, మతపెద్దలూ కలిసి అతని శ్రేయస్సుకి నష్టం కలిగే నిర్ణయాన్ని తీసుకుని దాన్ని అతనిపై రుద్దుతున్నారని నాకు నమ్మకం కలిగింది. కాబట్టి ఆ నిర్ణయం నుండీ, ఆ మతం బారి నుండీ అతన్ని రక్షించాల్సిన అవసరం ఎంతో ఉందని నేను నమ్ముతున్నాను. అతని కోరికా, వయసూ, మతవిశ్వాసాలకు పూర్తి గౌరవం ఇస్తూనే కోర్ట్ ఈ నిర్ణయానికి వచ్చింది. అతనిదీ, అతని తల్లిదండ్రుల పిటిషన్స్ నిరాకరిస్తూ, వెంటనే అతనికి కావాల్సిన చికిత్స చెయ్యడానికి హాస్పిటల్ కి అనుమతి ఇస్తున్నాను. ఈ కేసులో నిర్ణయం తీసుకోడానికి అన్నిరకాలుగా సహాయపడిన వారందరికీ నా కృతజ్ఞతలు."

ఆ కేస్ తీర్పు చెప్పి ఫియోనా కోర్ట్ నుండి బయటపడేసరికి రాత్రి పదకొండు అయింది. అప్పటివరకూ ఆమె తన వ్యక్తిగత సమస్యలు తాత్కాలికంగా మర్చిపోయింది. జాక్ నుంచి మెయిల్ ఉందేమో అని అస్తమానూ చెక్ చేసుకోడాన్నికంట్రోల్ చేసుకోడానికి ఉదయం నుంచీ ఫోన్ కూడా ఆఫ్ లో పెట్టేసింది. ఇపుడు ఆరోజుకి అన్ని బాధ్యతలూ తీర్చుకున్నాక మళ్ళీ ఆ బాధ పైకొచ్చింది. ఒక నిమిషం భర్త చేసిన అవమానం గుర్తొస్తే బాధ కోపం. మరోప్రక్క అతని ప్రేమ గుర్తొచ్చి మనసు పడే తపన... రెంటి మధ్యా ఆమె సతమతమవుతోంది. ఆలోచిస్తూ ఇంటికి చేరుకునే సరికి తన అపార్ట్మెంట్ బయట జాక్ గోడకు అనుకుని నిలబడి ఏవో పేపర్లు చూసుకుంటున్నాడు. ప్రక్కనే అతని సూట్కేస్ ఉంది. అతను చాలాసేపటి నుండీ అలా ఉన్నట్టు తెలుస్తోంది. ఆమె మాట్లాడకుండా తలుపు తీసుకొని లోపలి వెళితే, జేక్ కూడా వెనకాలే లోపలికి వచ్చాడు. ఆమెకు ఏం మాట్లాడాలో, ఏం చెయ్యాలో తెలీక, హాల్లో సోఫాలో కూర్చుని యేవో పేపర్లు చూసుకుంటున్నట్టు ఉండిపోయింది. కొంతసేపటికి జాక్ వచ్చి దగ్గరలో కూర్చుని, కొంచెం పశ్చాత్తాపం, కొంచెం సమర్ధింపు కలగలిపి వివరణ ఇవ్వసాగాడు. 'నేను చేసినది తప్పనీ, మెలనీ అంటే నాకు ఆకర్షణ తప్ప ప్రేమ లేదనీ రియలైజ్ అయ్యాను ...' అంటూ ఇంకా చెప్పబోయాడు. ఆమె తనకేమీ చెప్పొద్దని సైగ చేసి, అతని వస్తువులు గెస్ట్ రూం లోకి మార్చుకుని అక్కడే ఉండమని చెప్పింది. అతను మౌనంగా అక్కడినుంచి వెళ్ళిపోయాడు. అతన్ని ఇంటి నుండి బయటకి పొమ్మని ఎందుకు చెప్పలేకపోయానా అని ఆలోచిస్తూ ఉండిపోయింది. ఆ తరువాత ఇద్దరి మధ్యా పెద్దగా మాటలు లేకుండానే రోజులు గడుస్తున్నాయి. ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ ఎవరి గదుల్లో వాళ్ళు ఉంటూ, వీలయినంతవరకూ ఒకరినొకరు తప్పించుకుని తిరుగుతున్నారు.

కొన్ని వారాలు గడిచాయి. ఒకరోజు ఉదయం ఆఫీసుకి వచ్చి, క్లర్క్ తెచ్చిన ఉత్తరాలు చూస్తూ ఉంటే, ఆమె పేరుతో వచ్చిన ఒక నీలపు రంగు కవర్ కనిపించింది. అది ఏడమ్ వ్రాసిన ఉత్తరం. అందులో అతను ఇలా వ్రాసాడు. "ఎన్నోరోజుల నుంచీ నేను నీకు ఉత్తరం వ్రాయాలని అనుకున్నాను. దీనికి ముందు ఆరు ఉత్తరాలు వ్రాసి పోస్ట్ చెయ్యకుండా ఉంచేశాను. ఇది ముఖ్యంగా నీకు ఒక విషయం చెప్పాలని వ్రాస్తున్నాను. నీ తీర్పు గురించి నాకు నర్స్ చెప్పినపుడు నిన్ను నోటికొచ్చినవన్నీ తిట్టాను. గుర్తుందా! ఆరోజు నువ్వు వెళుతూ చివరగా, నాకు నా ఆలోచనల పట్ల స్పష్టత ఉందని నువ్వంటే, నీకు థాంక్స్ కూడా చెప్పాను. డా. కార్టర్ బృందం నాకు రక్తమార్పిడి చెయ్యడానికి వచ్చినపుడు కూడా కోపంతో అరుస్తూనే ఉన్నాను, అయితే నువ్వు నేనేం చెయ్యాలని అనుకున్నావో కూడా నాకు అర్ధమయ్యింది. వాళ్ళను వ్యతిరేకించకుండా ఉండిపోయాను, అయితే వేరేవారి రక్తం నా శరీరంలోకి వెళుతుందన్న భావనే నాకు చాలా అసహ్యం కలిగించింది. నాకు నెమ్మదిగా స్పృహ తప్పింది. నేను తిరిగి స్పృహ లోకి వచ్చేసరికి నా ప్రక్కన నా పేరెంట్స్ ఏడుస్తూ కనిపించారు. అది చూసి నా వలన వాళ్ళు దేవుడి ఆజ్ఞ మీరాల్సి వచ్చిందని నాకు ఇంకా విచారం కలిగింది. అయితే వాళ్ళు ఏడుస్తున్నది సంతోషంతో అని నాకు నెమ్మదిగా అర్ధమయ్యింది. నన్ను కౌగలించుకుని ఇద్దరూ ఎంతో ఆనందంతో ఏడ్చారు. దేవుడి కృతజ్ఞతలు చెప్పుకున్నారు. ఎందుకంటే, వాళ్ళు మతం నిర్దేశించిన ప్రతీదీ పాటించారు. మతపెద్దల బోధలు గౌరవించారు. మతం కోసం కొడుకు మరణశాసనాన్ని కూడా రాసుకున్నారు. కాబట్టి ఎవరూ వాళ్ళని మతం నుంచి వెలివెయ్యరు. వాళ్ళని పాపులు అనరు. మా అందరికోసం స్వర్గద్వారాలు తెరిచే ఉంటాయి. పైగా కొడుకు కూడా దక్కాడు. నా రక్తం మలినం అయింది, అయితే దానికి కారణం మేమెవరమూ కాదు. నిందితులెవరైనా ఉంటే అది నువ్వూ, కోర్టూ, ఈ ప్రపంచమూనూ. చూసావా! నీవలన వాళ్ళకి ఎంత ఉపశమనం కలిగిందో! అయితే దీన్నుంచి నేనేం నేర్చుకోవాలో నాకు అర్ధం కాలేదు. ఈ మతమూ అన్నీ దగా ఏమో అన్న అనుమానం వస్తుంది నాకు. ఆసుపత్రి నుంచి ఇంటికి రాగానే నేను చేసిన మొదటి పని, నా రూంలోని బైబిల్ తీసి మూల పడేసాను. మళ్ళీ మా చర్చ్ దరిదాపులకు రానని పేరెంట్స్ తో చెప్పాను. ఆవిషయంలో వాళ్ళతో నాకు చాలా వాదనలు జరిగాయి. కావాలంటే మీరందరూ నన్ను వేలివేసుకోండి అని చెప్పేసాను. చర్చ్ నుంచి ప్రీస్ట్ కూడా వచ్చి నాకు నచ్చచెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు, కానీ లాభం లేదని నాకు తెలుసు. నువ్వు నాకు ఈ మతాలకు అతీతమయినదీ, ఆనందకరమయినదీ, గాఢమయినదీ ఏదో ప్రపంచాన్ని గురించి తెలియచెప్పావని

నాకు అనిపిస్తోంది. అదేమిటో నాకూ తెలీదు, కానీ నీ స్పష్టమయిన ఆలోచనాశక్తితో, నీ మంద్రమయిన గొంతునుండి దీనిగురించి ఇంకా తెలుసుకోవాలని ఉంది. నిన్ను అస్తమానూ తలుచుకుంటున్నాను. నువ్వే లేకపోతే ఈపాటికి నేను ప్రాణాలతో ఉండేవాడిని కాదు. నువ్వు నన్ను కలిసి మాట్లాడటమూ, నాతో కలిసి పాట పాడటమూ నాకెంతో సంతోషాన్ని కలిగించాయి. నాకో వింత కోరిక కలుగుతోంది. నీతో కలిసి ఓడలో ప్రపంచంలోని అన్ని ప్రదేశాలకూ వెళ్ళాలనీ, రోజంతా నీతో ఎన్నో విషయాలు మాట్లాడుకుంటూ ఓడంతా తిరగాలనీ కోరికగా ఉంది. ఈ ఉత్తరం నువ్వు చదివావనీ, ఇలా రాస్తున్నందుకు నామీద కోపం లేదనీ నాకు తెలిసేందుకు నాకు జవాబు వ్రాస్తావు కదూ. ఇట్లు –నీ ఏడమ్.

అప్పటికే ఆమె అతనికి చికిత్స జరిగిన కొన్ని రోజులకి సోషల్ వర్కర్ మరీనా ద్వారా, అతను ఇంటికి వెళ్ళిపోయి కోలుకుంటున్నాడనీ, స్కూల్లో వెనుకబడినవన్నీ ఇంట్లోనుండి పూర్తి చేస్తున్నాడనీ, తొందరలోనే తిరిగి స్కూలుకి వెళతాడనీ తెలుసుకుంది. ఆ ఉత్తరానికి జవాబుగా ఆమె కూడా ఓ ఉత్తరం వ్రాసింది. "నువ్వు చక్కగా కోలుకుంటున్నావని తెలిసినందుకూ, నా రాక నీకు మంచి జ్ఞాపకాలను మిగిల్చినందుకూ నాకు చాలా సంతోషంగా ఉంది. నీ పేరెంట్స్ తో ప్రేమగా ప్రవర్తించు. మనం పెరిగిన వాతావరణాన్ని, విశ్వాసాలనీ ప్రశ్నించడం టీనేజ్ వయసులో సర్వసాధారణం, కానీ అది మర్యాదపూర్వకమయిన పద్ధతిలో ఉండాలి' అని వ్రాసింది. అయితే మళ్ళీ అతని ఉత్తరం మరోసారి చదివాక, అందులోని అమాయకత్వమూ, ఆత్మీయతతో పోలిస్తే, తన జవాబు చాలా చప్పగానూ, తన సలహాలు పనికిరానివిగానూ అనిపించి, దానితో అతన్ని నిరాశపరిచేకన్నా మౌనంగా ఉండటం మంచిదని ఉత్తరం పోస్ట్ చెయ్యకుండా ఆగిపోయింది.

ఇంకొన్ని రోజులు గడిచాయి. సెప్టెంబర్ మొదటివారంలో ఆమెకు ఏడమ్ నుండి ఇంకో ఉత్తరం వచ్చింది. అయితే ఈసారి అది ఆమె ఇంటి ముందు పేపర్లతోపాటు పడి ఉంది, అంటే అతను ఎపుడో ఆమెను అనుసరించి వచ్చి ఇల్లు ఎక్కడో చూసి వెళ్ళాడన్నమాట. ఆ సంగతి ఆమెను కలవరపరిచింది. ఆ ఉత్తరంలో "నేను నీకు ఇంతకు ముందు ఉత్తరంలో ఏం రాసానో కూడా నాకు గుర్తులేదు. ఇంట్లో చాలా పెద్దగొడవలు అవుతున్నాయి. స్కూలుకు తిరిగివెళ్ళడం చాలా బావుంది. అయితే నాకు అపుడే సంతోషం, అంతలోనే విచారం, మళ్ళీ వెంటనే సంతోషం. ఒక్కోసారి ఎవరి రక్తమో నా ఒంట్లో ఉంది అన్న ఆలోచన ఎంత వద్దన్నా వదలడంలేదు. అంతా అయోమయంగా ఉంది. నిన్ను ఎన్నో అడగాలని ఉంది, కానీ నీకసలు నేను గుర్తున్నానో లేదో కూడా తెలీదు. నాలాంటివాళ్ళు ఎంతో మంది నీకని తలుచుకుంటే చాలా జెలసీగా ఉంటుంది. నీతో ఎలా అయినా మాట్లాడాలి. చాలాసార్లు రోడ్డు మీద వచ్చి నిన్ను పలకరించాలని అనిపించింది కానీ, నువ్వు గుర్తుపడతావో లేదో అని భయంతో ఆగిపోయాను. నాకు నిన్ను వేధించాలనే ఉద్దేశ్యం ఎంతమాత్రమూ లేదు. నాకు అయోమయంగా, ఆలోచనలతో నా బుర్ర పేలిపోతున్నట్టు అనిపిస్తోంది అంతే." ఫియోనా వెంటనే మరీనాకు ఫోన్ చేసి, ఏడమ్ క్షేమసమాచారాలు కనుక్కుని, కేసు ఫాలో అప్ రిపోర్ట్ పంపమని చెప్పింది. మరీనా 'స్కూల్ దగ్గర ఏడమ్ ను కలిసాననీ, అతను పూర్తి ఆరోగ్యంతో, ఉత్సాహంగా ఉన్నాడనీ, అతని టీచర్స్ కూడా అతను చదువులో మంచి ప్రోగ్రెస్ చూపిస్తున్నాడనీ, అతని ప్రవర్తనతో కూడా ఏ సమస్యలూ లేవని చెప్పారనీ' నివేదిక పంపించింది. ఫియోనా అది చూసి అన్నీ సవ్యంగానే సాగుతున్నందుకు సంతోషించి, ఇక అతనికి జవాబు రాయాల్సిన అవసరం లేదని అనుకుంది.

ఆమె ప్రతీసంవత్సరం సెప్టెంబర్ లో ఇంగ్లాండ్ లోని కొన్నివూర్లలోని కోర్టులకు వెళ్ళి, కొన్ని రోజులపాటు అక్కడుండి స్పెషల్ కేసులు చూసి వస్తుంది. ఈసారి కూడా అలాగే ప్రయాణమయింది. ఆసరికి భార్యాభర్తలిద్దరి మధ్యా మాటలు లేకపోయినా, విముఖత కాస్త తగ్గింది. ఆ వూరికి ట్రెయిన్లో వెళ్ళేసరికి, అక్కడి కోర్ట్ నుంచి కారు వచ్చి కోర్టుకు తీసికెళ్ళింది. అప్పటికే ఆమె క్లర్క్ పాలింగ్ ఆమె ఫైళ్ళతో సహా అక్కడికి చేరుకున్నాడు. కోర్టులో కాసేపు అక్కడి లాయర్లతో మాట్లాడటం అయిన తరువాత, మైలు దూరంలో ఉన్న గెస్ట్ హౌస్ కు వెళ్ళింది. అప్పటికి తుఫాన్ మొదలయ్యి, జోరున వర్షం కురుస్తోంది. ఆనవాయితీ ప్రకారం ఆమె, ఆమె లాగే వచ్చిన ఇంకొక జడ్జ్ కలిసి, ఓ నలుగురు

గవర్నమెంట్ ఉన్నత అధికారులని ఆ రోజు గెస్ట్ హౌస్ లో డిన్నర్ కు ఆహ్వానించారు. భోజనం తరువాత హాల్లో కూర్చుని అతిథులతో మాట్లాడుతుండగా, పాలింగ్ వచ్చి ఆమెకోసం ఎవరో వచ్చారని పిలిచాడు. బయటకు వచ్చిన ఆమెను ప్రక్కనున్న లైబ్రరీ రూం లోకి తీసుకువెళ్ళి 'ఆ యెహోవా విట్నెస్ కేసు అబ్బాయి, మిమ్మల్ని ఫాలో అయి ఇక్కడిదాకా వచ్చాడు. పనివాళ్ళు చూసి బయటకు పంపబోతుంటే, నేను గుర్తుపట్టి మీతో చెప్పాలని ఆపాను. అతన్ని అవతలి గదిలో ఉంచాను' అని చెప్పాడు. ఆమెకు విన్నదానితో మతిపోయింది. అతని ఉత్తరానికి జవాబిచ్చి ఉంటే ఇపుడీ పరిస్థితి రాకపోయి ఉండేదని అనుకుంది. అతన్ని ఆగదిలోకి తీసుకురమ్మని చెప్పింది.

పాలింగ్ ఏడమ్ ను లైబ్రరీ రూం లోకి తీసుకువచ్చాడు. ఆ పిల్లాడు వర్షానికి పూర్తిగా తడిసి వణుకుతూ ఉన్నాడు. అది చూడగానే ఆమెకు కోపంతో పాటూ, ఓ తల్లిలా ప్రేమ కూడా కలిగింది. అతన్ని మందలించి, తుడుచుకోడానికి టవల్స్ ఇప్పించి హీటర్ పెట్టించింది. పాలింగ్ తను బయటే వెయిట్ చేస్తాననీ, అవసరమైతే పిలవమని తలుపు దగ్గరికి వేసి వెళ్ళిపోయాడు. అతన్ని 'అసలు నువ్విక్కడికెలా వచ్చావు? ఎందుకు వచ్చావు?' అని అడిగింది ఫియోనా. తనని ఫాలో అవుతూ ట్రైన్లో వచ్చి, అక్కడి నుండి కోర్ట్ కు వెళ్ళి, అక్కడ గెస్ట్ హౌస్ అడ్రస్ తెలుసుకుని వచ్చానని చెప్పాడు. ఇంతకీ ఎందుకిలా నా వెంటపడుతున్నావు? నీకేం కావాలి అని అడిగితే, 'నిన్ను ఇబ్బంది పెట్టాలని నా ఉద్దేశ్యం కాదు. మా నాన్న నీ తీర్పు కాపీ నాకు చూపించకుండా దాచాలనుకున్నాడు, కానీ దాన్ని నేను చదివాను. అందులో నువ్వు ఈ మతం బారినుంచి నన్ను రక్షించాలి అన్నావు. అలానే రక్షించావు. నిన్న మా నాన్నతో చాలా పెద్ద గొడవ జరిగింది. ఇద్దరమూ పెద్దగా అరుచుకున్నాము. నేను మతం మీద నాకున్న అయిష్టత అంతా చెప్పి, ఇంట్లోంచి బయటకి వచ్చేసాను' అని చెప్పాడు. 'నువ్వెక్కడున్నావో మీ పేరెంట్స్ కు తెలుసా' అని అడిగితే 'తెలీదు. నేనిప్పుడు మేజర్ ని. నేనెవరికీ ఏమీ చెప్పనక్కర్లేదు' అన్నాడు. దానికి ఫియోనా తనకవన్నీ అనవసరమనీ, వెంటనే తల్లికి టెక్స్ట్ చేసి తను క్షేమంగా ఉన్నాడని చెప్పిన తర్వాతనే మనం మాట్లాడదాం అని చెప్పి, అతని తల్లికి టెక్స్ట్ చేయించింది. ఆ తరువాత, ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చావో చెప్పు అని మళ్ళీ అడిగింది.

It was like a grown-up had come into a room full of kids who are making each other miserable and said, Come on, stop all non-sense, it's teatime. You were the grown-up. You knew all along but you didn't say. You just asked questions and listened. All of life and love that lie ahead of him -- that's what you wrote.

ఏడమ్ చెప్పడం మొదలుపెట్టాడు. 'నువ్వు నన్ను చూడటానికి రావటం నాకు జీవితంలో జరిగిన పెద్ద మేలు. నా పేరెంట్స్ మతం ఒక విషమైతే, నువ్వు దానికి విరుగుడు. నేను అంతకాలమూ మతం కోసం చనిపోవడం హీరోయిజం అనుకున్నాను. నేను చనిపోయిన తరువాత అందరూ నాగురించి చెప్పుకోవడం తలుచుకుని గర్వంగా ఫీల్ అయ్యేవాడిని. మానసికంగా నేనెంత ఎదిగానో మిగిలినవాళ్ళకు అర్ధం కాలేదని నవ్వుకునే వాడిని. నేనెంత మూర్ఖుడినో నాకు తరువాతే అర్ధమయింది. నేను అపాయం నుంచి బయట పడ్డాక నా పేరెంట్స్ సంతోషంతో ఏడవటం చూసినపుడు నాకు అనిపించింది, వాళ్ళకు నేనంటే ఎంతో ప్రేముంది. నేను చనిపోవాలని వాళ్ళు ఏ మాత్రమూ అనుకోలేదు. అయితే ఉందో లేదో తెలీని స్వర్గం కోసం ఆరాటపడ్డారే కానీ, నా ప్రాణం ముఖ్యం అన్న సంగతి వారు చెప్పలేకపోయారు. అది గ్రహించిన క్షణంలో నా మాయాప్రపంచం కూలిపోయింది. నువ్వొచ్చి మామూలు మనిషిగా, మానవత్వంతో ఆలోచించావు. మతాన్నీ మనుషులనీ నిందించలేదు. ప్రశ్నలడిగావు. నేను చెప్పింది విని అర్ధంచేసుకోడానికి ప్రయత్నించావు. నువ్వు రాసావే నీ రిపోర్ట్లో, 'ముందు ముందు అతని కోసం వేచి ఉన్న ప్రేమానురాగాలతో నిండిన జీవితం కోసం' అని, అదీ నీ ఆలోచనా పద్ధతి! అపుడూ అందరమూ ఎంత మూర్ఖత్వంతో ఉన్నామూ అన్నది నాకర్ధమయ్యింది.' అని చెప్పాడు.

ఫియోనా నిట్టూర్చి, 'అయితే నీకు నీ పేరెంట్స్ ఏడవటం చూసి వాళ్ళకు నీ మీద ప్రేమకన్నా, దేవుడి మీద విశ్వాసమే ఎక్కువన్న ఆలోచన నిన్ను కలవరపెట్టిందన్నమాట. దాన్నుంచి పారిపోవాలని చూస్తున్నావు. తప్పులేదు, నీ వయసులో ఉన్నవాళ్ళకి ఎవరికైనా అలానే అనిపిస్తుంది. అయితే నీకేం కావాలో ఇంకా నాకర్థం కావటం లేదు. ముఖ్యంగా ఇపుడు నువ్వేం చేద్దామనుకుంటున్నావు?' అంది. దానికి అతను 'బర్మింగ్ హేమ్ లో మా ఆంట్ ఉంది, అక్కడ కొంతకాలం ఉండొచ్చు. అయితే నేనొకటి అడుగుతాను. సిల్లీ ఆలోచన అని తోసిపారేయ్యకుండా ఆలోచించు. నాకు వచ్చి నీతో పాటూ ఉండాలని ఉంది. నీకూ నీ భర్తకూ ఎలాంటి ఇబ్బందీ కలిగించను. ఇంట్లో అన్ని పనులూ చేసిపెడతాను. త్వరలో ఉద్యోగం చూసుకుని అద్దె కూడా ఇస్తాను. నువ్వు నాకొక గురువులా, ఎన్నో విషయాలు నీనుంచి నేర్చుకోవాలని ఉంది' అన్నాడు. అది ఊహించని ఫియోనా నిర్ఘాంతపోయింది. నెమ్మదిగా తేరుకుని 'అది జరిగే పనికాదు అని నీకూ బాగా తెలుసు' అని చెప్పింది. ఈలోగా పాలింగ్ వచ్చి ఆమెతో అన్నీ సిద్ధం అని చెప్పాడు. ఆమె అంతకు ముందే మధ్యలో ఒకసారి బయటకు వెళ్ళి అతనితో మాట్లాడివచ్చింది. ఏడమ్ తో 'ఇపుడు మిస్టర్ పాలింగ్ నీతో వచ్చి ముందు స్టేషన్ కు తీసుకెళ్ళి, రేపు ఉదయం ట్రెయిన్ కి బర్మింగ్ హాంకు టికెట్ కొనిచ్చి, తరువాత దగ్గరలో ఉన్న హోటల్ కు తీసుకువెళతాడు. రేపు బయలుదేరే ముందు మీ అమ్మకు నువ్వెక్కడికి వెళుతున్నావో, ఏం చేస్తున్నావో టెక్స్ట్ చేసి చెప్పడం మాత్రం మర్చిపోకు' అని చెప్పింది. అతను చిన్నపిల్లాడిలా మొహం చిన్న బుచ్చుకుని, ' అయితే నీ జవాబు ఇదేనా?' అని ఇంకేదో చెప్పబోతే, వద్దని వారించి, నువ్విక బయలుదేరు అని చెప్పింది. నేల మీద నుంచి అతని బేగ్ తీసి ఇచ్చి, అతన్ని బయటకు తీసుకువెళ్ళడానికి లేపింది. వెళ్లేముందు అతని బుగ్గ మీద ముద్దుపెట్టాలని దగ్గరికి జరిగితే, అతను అదే సమయంలో పక్కకు తిరగటంతో ఇద్దరి పెదవులూ కలిసాయి. అయితే ఆమె ఎందుకో వెనక్కు జరిగిపోలేకపోయింది. ఒక తల్లి ఏనాడో దూరమయిన తన కొడుకుని ముద్దుపెట్టుకున్నంత ప్రేమగా, నిష్కల్మషంగా రెండు క్షణాలు ముద్దుపెట్టుకుని వదిలేసి, బయటకు తీసుకెళ్ళి, పాలింగ్ కు కొంత డబ్బు ఇచ్చి జాగ్రత్తలు చెప్పింది. ఫియోనా అనుకోకుండా తను చేసిన పని అతన్ని ఏం డిస్టర్బ్ చేస్తుందో అని గిల్టీగా ఫీల్ అయ్యింది. టాక్సీ వెనక సీట్లో ముభావంగా కూర్చున్న ఏడమ్, కారు దగ్గరకు వచ్చిన ఫియోనాని చూడనట్టుగా, కారు కదిలిపోయేవరకూ తలతిప్పుకుని ఎటో చూస్తూ ఉండిపోయాడు.

ఆమెకు తను అనాలోచితంగా చేసిన పని, అక్కడ ఉన్న గెస్ట్స్ ఎవరన్నా చూసినా, లేదా పాలింగ్ వెనక్కి వచ్చినా చూసినా, తన మీద ఎన్ని పుకార్లు రేగి ఉండేవో, దేశమంతా తనగురించి ఎలా చెప్పుకునేవారో, తన ప్రవర్తన మీద విచారణ కూడా వేసి ఉండేవారని గుర్తొచ్చినపుడల్లా ఒళ్ళు జలదరించసాగింది. పదే పదే అదే విషయం తలుచుకోసాగింది. ఓ వారం రోజుల తర్వాత ఫియోనా అక్కడి నుండి బయలుదేరింది. దారిలో నుండి భర్తకు ఫోన్ చేసి మాట్లాడింది. నెమ్మదిగా వాళ్ళిద్దరి మధ్యా వచ్చిన పగుళ్ళు పూడ్చుకుని, రిలేషన్ తిరిగి చక్కదిద్దుకోవాలని అనుకుంది. ఇంటికి తిరిగి వచ్చిన తరువాత ఇద్దరూ కూర్చుని సరళంగా మాట్లాడుకున్నాక, ఇద్దరికీ నెమ్మదిగా తమ అనుబంధం తిరిగి చిగురిస్తుందని నమ్మకం కలిగింది. అక్టోబర్ నెలాఖరు రోజుల్లో ఏడమ్ నుండి ఒక ఉత్తరం వచ్చింది. అందులో అతను రాసిన ఒక కవిత 'ఏడమ్ హెన్రీ గాథ' అని టైటిల్ తో అతను వ్రాసిన ఒక కవిత ఉంది. అందులో 'నిబంధనలు తప్పినందున తనో శిలువను మోస్తూ తిరుగుతున్నట్టూ, తనని రక్షిస్తానని చెప్పి సైతాన్ మారు రూపంలో వచ్చి తనకో స్వీట్ కిస్ ఇచ్చి మోసం చేసి పోయనట్టూ' అర్థం వచ్చేలా వ్రాసాడు. అది చూసిన ఫియోనాకు అతనికి తనమీద కోపంగా ఉందని అర్థం అయింది. తన చర్య వెనక కారణాన్ని వివరించి చెపుతూ ఉత్తరం రాద్దామని అనుకుని, మళ్ళీ ఆ ఆలోచన విరమించుకుంది. అతన్ని అలా వదిలేస్తే తొందరలోనే తనని మర్చిపోతాడులే అని సరిపెట్టుకుంది. ప్రతీ సంవత్సరం డిసెంబర్లో జరిగే కోర్ట్ తరపున క్రిస్మస్ పార్టీలో, ఫియోనా, లాయర్ బెర్నర్తో కలిసి పియానో కాన్సర్ట్ చేస్తుంది. ఎప్పటిలానే ఈ సంవత్సరం కూడా వారిద్దరూ ప్రాక్టీస్ మొదలుపెట్టారు. కోర్టు పనులూ, మ్యూజిక్ ప్రాక్టీస్ తో రోజులు చకచకా గడుస్తున్నాయి.

డిసెంబర్, క్రిస్మస్ పార్టీ రోజు వచ్చింది. కాన్సర్ట్ అదే అపార్ట్మెంట్స్ ఆవరణలో ఉన్న హాల్లో జరుగుతుంది. సాయంత్రం పార్టీలో కాన్సర్ట్ మొదలయ్యే ముందు, స్టేజ్ మీదకు వెళుతుండగా ఒక జడ్జ్ ఫియోనాతో, 'నీకొక విషయం చెప్పాలి. ఆ విషయం పేపర్లలో రానివ్వలేదు' అని ఒకవిషయం చెప్పాడు. కాన్సర్ట్ టెన్షన్లో ఆమెకు విషయం పూర్తిగా వినపడక అర్ధమవ్వలేదు. అయితే విన్నంతవరకూ మాత్రం ఆమెను వణికించింది. ఆమె మొహం పాలిపోయింది. ఎలాగో యాంత్రికంగా కాన్సర్ట్ ముగించింది. ఎప్పటికన్నా అద్భుతంగా ఉందని అందరూ చప్పట్లు కొడుతుండగానే, ఆమె కలలోలా స్టేజ్ దిగి, బయట కురుస్తున్న వర్షంలో తడుస్తూనే ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది. మరీనాకు ఫోన్ చేసి తను విన్న విషయం గురించి వివరాలు కనుక్కుని చెప్పమంది. మరీనా కొంతసేపట్లోనే ఫోన్ చేసి తను తెలుసుకున్న విషయం చెప్పింది. 'ఏడమ్ కు ఓ ఆరువారాల క్రితం మళ్ళీ లుకేమియా తిరగబెట్టింది. అతను ఈసారి రక్తమార్పిడికి ఒప్పుకోలేదు. తను అప్పటికి మేజర్ అవడంతో ఆవిషయంలో ఎవరూ ఏమీ చెయ్యలేకపోయారు. ఓ రెండు వారాలకు అతను చనిపోయాడు.' నిజం తెలుసుకున్న ఫియోనా హతాసురాలయ్యింది. అతను తనకెందుకు చెప్పలేదు, తన సహాయం ఎందుకు తీసుకోలేదు అని దుఃఖంతో ఆలోచిస్తుంటే, ఆఖరుగా ఏడమ్ రాసిన ఉత్తరం గుర్తొచ్చింది. తీసి పరీక్షగా చూస్తే అందులో అతను కొట్టి వేసిన పదాలు, మార్క్ చేసిన పదాలు కలిపి చదివితే 'ఎవరైతే నా శిలువను కావాలని వదిలేస్తారో వారు హతులవుతారు' అనే అర్ధం వచ్చేలా వాక్యాలున్నాయి. ఆమెకు దుఃఖం ముంచుకొచ్చి, అలానే మతిపోయినట్టు కూర్చుంది. ఈలోగా జాక్ వచ్చి ఆమె ఎందుకు విచారంగా ఉందని అడిగితే మొత్తం జరిగిన కథంతా చెప్పింది. 'అతన్ని కోర్టులో నాకున్న అధికారాలతో మతం బారి నుంచి రక్షించగలిగాను. కానీ ఆ మతం మీద విశ్వాసాన్ని కోల్పోయిన తరువాత, అతనికి ప్రపంచం విశాలంగానూ అందంగానూ కనిపించింది. జీవితం మీద ఎంత ఆశా, ఆపేక్షా పెంచుకున్నాడో. అయితే మతం రక్షణలో అప్పటివరకూ భద్రంగా అనిపించిన జీవితం, అందులోంచి బయటకొచ్చేసరికి అతనిలో సంఘర్షణనీ అభద్రతనూ నింపింది. అతనికో ఆసరా కావాలనిపించింది. అది నాలో చూసుకున్నాడు. నేను తనకి గురువునవ్వాలని ఆశించాడు. కానీ నేను తీర్పు చెప్పడంతోనే నా బాధ్యత అయిపోయిందనుకున్నాను. అందరూ అలానే అనుకున్నారు. కల్లోలపడిన అతని మనసుకి చికిత్స చెయ్యాలని ఎవరూ ఆలోచించలేదు. నా పరువు ప్రతిష్టలూ పట్టించుకుని నేనూ అతన్ని బలి చేసాను. అతను విరక్తితో చికిత్స నిరాకరించి తనని తాను చంపుకున్నాడు' అని వెక్కివెక్కి ఏడవసాగింది. ఎట్టి పరిస్థితిలోనయినా నిబ్బరంగా ఉండే ఆమె అలా హృదయవిదారకంగా ఏడుస్తుంటే, జాక్ ఆమె వేదనని అర్ధం చేసుకోడానికి ప్రయత్నిస్తూ ఉండిపోయాడు.

ఇది ఈ రచయిత వ్రాసిన పుస్తకాల్లో, నేను చదివిన మొదటి పుస్తకం. ఈ పుస్తకం చూసి, చదవాలని అనిపించినపుడు, ఇతని గురించీ పుస్తకం గురించీ వివరాలు తెలుసుకోవాలని వెదికినపుడు, సినాప్సిస్ లో ఇది మతానికి మానవత్వానికీ సంఘర్షణ అనీ, ఏడమ్ మనస్థితిలో వచ్చిన మార్పులూ, ఫియోనా మీద అతనికి కలిగిన మోహం (infatuation) ఇద్దరి జీవితాల్లో తీసుకొచ్చిన మార్పులు అనీ రెండుమూడు చోట్ల చదివాను. పుస్తకం మొదటిసారి చదువుతున్నప్పుడు (ముందే సారాంశం చదవటం నాకున్న చెడ్డ అలవాటు), నా ప్రిజుడిస్ తో ఏడమ్ కోలుకున్న తరువాత కథ ఆపేస్తే బావుండేదేమో అనుకుంటూనే చదివాను. పూర్తి అయిన తరువాత నాకు ఆకోణంలో అంగీకరిచడానికి మనసొప్పలేదు. అయితే రచయిత మిగిలిన రచనల గురించీ, ఆలోచనాసరళి గురించీ గొప్పగా చదివినదానితో, అంత సెన్సిబుల్ రచయిత, ఇంత సెన్సిటివ్ విషయాన్ని చెపుతూ అంత పేలవంగా ఎందుకు ముగింపు ఇస్తాడని అనుమానం పీకుతూనే ఉంది. రెండో సగభాగం రెండోసారీ, మూడోసారీ కూడా చదివాను. అదిగో అప్పుడు నాకు సంతృప్తి కలిగించిన కోణం నాకు అర్ధమయ్యింది. ఇక్కడ మొత్తం సమస్య two-fold. మొదటి సమస్య ఎంత తీవ్రమో, రెండోది అంతకన్నా ప్రమాదమయినది. సున్నితమయిన ఆ రెండో కోణం గురించి చెప్పడానికే రచయిత ఫియోనాని ఉపయోగించుకున్నారేమో అని నాకు అర్ధమయ్యింది.

ఏడమ్ కు మొదటినుంచీ తనకి తెలిసిన మతం పట్ల వ్యతిరేకత లేదు, పైగా ప్రాణాలిచ్చేంత ఫాసినేషణ్ కూడా ఉంది. అయితే తన అనారోగ్యం తరువాత కలిగిన రియలైజేషన్ తో అతని ప్రపంచపు పునాదులు కదిలిపోయాయి. అతను మరణం చివరి అంచుని తాకి వచ్చిన తరువాత కూడా అతని పేరెంట్స్ లో, ముఖ్యంగా తండ్రిలో మార్పు రాలేదు. తండ్రి కూడా మతాన్ని అసహ్యించుకోనక్కరలేదు, కానీ కొడుకు ప్రాణాలను హరించబోయిన దాని గురించి కొడుకుతో వాదనలు పెట్టుకోకుండా, అతన్ని బలవంతం చెయ్యకుండా అతని మనసు కుదురుకునేవరకూ వేచి ఉండాల్సింది. తను ఎంత ఆపద నుంచి బయటపడ్డాడో గ్రహించిన అతనికి, అప్పటికీ తల్లిదండ్రులకి తన క్షేమం, తన మనసుకి తగిలిన గాయం మానటం ముఖ్యమన్న ఆలోచన రానందుకూ, ఆ ప్రేమరాహిత్యానికీ మళ్ళీ గాయపడ్డాడు. అతనికి కావలసింది మానసిక ఆలంబన. బయట వ్యక్తి ఫియోనా ఆలోచించినంత కూడా తన వాళ్ళు ఆలోచించకపోవడం అతనిలో విరక్తినీ, సంఘర్షణనీ కలిగించింది. తనని అర్థం చేసుకుని ఆసరా ఇచ్చేదీ, తన సంశయాలు తీర్చగలిగేది ఆమె ఒక్కతే కనిపించింది. అది మోహం ఎంతమాత్రమూ కాదని నాకు అనిపించింది. తనని కేవలం మనిషిగా, ఏ మత ముద్రలూ లేకుండా రక్తమాంసాలున్న మనిషిగా, జీవితం మీద ఆశలూ కోరికలూ కలిగిన మామూలు మనిషిగా చూడగలిగే ఇంకో సౌల్ కోసం వెదుక్కున్నాడు. ఆ ప్రేమా, అవగాహనా తన పేరెంట్స్ దగ్గర దొరికితే, ఫియోనా దగ్గరికి మళ్ళీ వెళ్ళాల్సిన అవసరం అతనికి వచ్చేదే కాదు. మనలో చాలామందిమి ఎప్పుడో ఒకప్పుడు అటువంటి అవగాహనా రాహిత్యానికి గురయి, పరాయిచోట ఆప్యాయతని వెదుక్కున్నవాళ్ళమే. ఆ టీనేజ్ వయసులో, అందులోనూ తనున్న పరిస్థితిలో అతని ప్రవర్తన చాలా సాధారణమయినది. ఇందులో తప్పెవరిది? మనిషి భయపడుతున్నది దేవుడికీ, పాపభీతికా, లేక మతం పేరుతో మనిషిని భయపెడుతున్న ఉన్మాదులకా????

ఇందులో ఫియోనా, జాక్ మధ్య ఫ్రిక్షన్ వివరాలు చాలానే ఉన్నా, నాకు అవి అవసరం అనిపించక కేవలం ఓ పదిశాతం మాత్రమే చెప్పాను. ఎపుడూ పర్సనల్ జీవితపు ఒడిదుడుకులు, తన వృత్తిలో ప్రభావం చూపించకుండా ఫియోనా తనని మలుచుకుందని ముందే చెపుతారు. పైగా వృత్తిలోని సున్నితమయిన అంశాలు, అప్పుడప్పుడూ పర్సనల్ జీవితంలో చొచ్చుకొచ్చాయి తప్ప, అటుదిటు కాలేదు. పర్సనల్ జీవితంలో తగిలిన అతిపెద్ద షాక్ భర్త ప్రవర్తన. దాన్ని కూడా ఆమె న్యాయనిర్ణయంలో తన విచక్షణకి అడ్డుపడనివ్వలేదు. అది చెప్పడానికే తప్ప, వాళ్ళిద్దరి మధ్యా సంఘటనలు నాకంత ముఖ్యమయినవి అనిపించలేదు. అయితే చివర్లో ఏడమ్ ను ముద్దు పెట్టుకున్నానని చెప్పినపుడు, జాక్ కోపంతో వూగిపోయి, తాను వేసిన వేషాలు మర్చిపోయి, అతన్ని ప్రేమిస్తున్నావా అని అడుగుతాడు. కొంత సేపటికి ఆమె వేదన విన్న తరువాత అర్థం చేసుకోవడం వేరే సంగతి. అయితే అది టిపికల్ మగబుద్ధి అని ముద్రవేసి వదిలెయ్యొచ్చు, కానీ దాని ప్రస్తావన కూడా నాకు అనవసరం అనే అనిపించింది.

Ian McEwan కు మతమంటే సదభిప్రాయం లేదట. ముఖ్యంగా సెప్టెంబర్ 11 సంఘటన తరువాత, 'మతమూ దేవుడూ అనేవాటి మీద ఎప్పటికన్నా ఎక్కువగా విరక్తి కలిగాయని అంటారు. ఒక ఇంటర్వ్యూలో ఆయన ***"After Sept. 11, I felt, more than ever that there was no God, and that religion was distinctly unhelpful in making compassionate, reasonable judgments about people's lives. On the whole, the secular mind seems far superior in making reasonable judgments."*** అని చెప్పారట. ఇది ఈ రచయిత వ్రాసిన పుస్తకాలన్నిట్లో అతి తక్కువ ఇంపాక్ట్ కలిగించేది అని చదివాను. అయితే మిగతావి ఇంకెంత బావుంటాయో అని ఆసక్తిగా ఉంది. Atonement సినిమా ఎపుడో చూసినా అది ఇతని పుస్తకం కథే అని తెలియదు. ఇపుడు వెదుక్కుని చదవాల్సిన ఇంకో రచయిత దొరికారు నాకు. ఇతను ఏ సబ్జెక్ట్ గురించి వ్రాసినా, దాని గురించి మంచి నాలెడ్జ్ తో వ్రాస్తారని విన్నాను.

రచయిత పరిచయం: Ian McEwan బ్రిటీష రచయిత; లండన్ నివాసి. కథలూ, నవలలూ కలిపి దాదాపు పదిహేను పుస్తకాలు వ్రాసారు. Amsterdam అనే నవల మాన్ బుకర్ ప్రైజ్ పొందింది. మొత్తం ఆరు స్సార్లు మాన్ బుకర్ ప్రైజ్ కు నామినేట్ చెయ్యబడ్డారత. మిగిలిన నవలలు కూడా దాదాపు ఏదో ఒక అవార్డు పొందినవే. ఆ వివరాలు అతని వెబ్ సైట్ లో చూడవచ్చు. అతనికి సోమర్సెట్ మామ్ అవార్డ్, జెరూసలేమ్ అవార్డు వచ్చాయి. 2008 లో "The 50 greatest British writers since 1945" లిస్ట్ లో స్థానం సంపాదించారు.

(Picture Source: Internet)

(రచయిత్రి బ్లాగు http://padamatikoyila.blogspot.com/)

COMMENTS